

РЕШЕНИЕ

№ 12987

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5353** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Национално ТОЛ управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, представлявана от директора, чрез пълномощник юрк.Г. против решение № 1483 от 27.03.2024г., постановено по НАХД № 860/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 135-и състав, с което е отменено Наказателно постановление № ВГО8062023/4000/P8-531/23.11.2023 г., издадено от касатора, с което на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата за нарушение на 179, ал. 3а от ЗДвП на С. Д. И., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800,00 /хиляда и осемстотин/ лева. В касационната жалба са развити доводи за неправилност на съдебното решение. Касаторът намира за неправилен и некореспондиращ със събраните доказателства по делото изводът, че при издаване на обжалваните АУАН и НП са допуснати процесуални нарушения, тъй като в тях е посочена както санкционната норма на чл.179, ал.3а от ЗДвП, така и неизпълненото задължение за заплащане на дължимата тол такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП). По отношение на дължимата пътна такса, то тя е регламентирана в нормативен акт – Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа. Счита и че

нарушението е описано достатъчно ясно в НП и не е нарушено правото на защита на наказаното лице. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът - Директора на Национално толоуправление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), се представлява от юр. Г., който поддържа жалбата. Моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, а издаденото наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – С. Д. И., редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурор К. от Софийска градска прокуратура изразява становище за валидност, допустимост и правилност на решението на районния съд и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 08.06.2023 г. в 09:49 часа в направление излизане от територията на Република България, на гранично контролно-пропускателен пункт "Р.- Д. мост", пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС], вид-влекач, марка „М. Актрос“ с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от С. Д. И..

На място била извършена проверка от контролните органи на Агенция "Митници", при която било установено, че на 22.05.2023 г. в 14:24 часа управляваното от И. ППС с рег. [рег.номер на МПС] е заснето да се движи по път "А-2", км.6+804, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10. ал. 1. т. 2 от Закона за пътищата ПП.

За така извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система с номер на нарушението FD10EE04357267C5E05301F160AA2EO, ведно с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал.

Въз основа на направените констатации, св. В. Е. Ч. съставил АУАН № BG08062023/4000/P8-531/08.06.2023г. срещу С. Д. И. за извършено от последния административно нарушение по чл. 179а, ал. 3а от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 22.05.2023 г. в 14:24:55 часа, по път А-2", отсечка 6+804, засечен с терминално устройство 20142 е управлявал ППС с рег. РВ 69 66СТ, за което не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10. ал. 1. т. 2 от Закона за пътищата.

След като се запознал със съдържанието на акта, И. го подписал с отбелязване, че има

възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № ВГ08062023/4000/P8-531/23.11.2023г. от директора на Национално толоуправление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура", с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на И. е наложена "глоба" в размер на 1800 лева.

Препис от наказателното постановление е връчено на С. Д. И. срещу подпис на 22.12.2023 г.

СРС е счел, че в производството по установяване на нарушението са допуснати съществени процесуални нарушения, и нарушения на материалния закон, които са основание за уважаване на жалбата, с която бил сезиран за отмяна на издаденото НП.

Съдът е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя, като сочената за нарушена разпоредба на чл. 179, ал. 3а ЗДвП е санкционна по своя характер, но не съдържа правило за поведение, което може да бъде нарушено от водача. Приел е, че нарушената материалноправна норма е задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и НП, както и че описанието на нарушението не съответства на фактическия състав на нарушението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, санкционирано с нормата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Според въззивния съд непосочването на нарушената разпоредба в АУАН и НП представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като ограничава правото на защита на жалбоподателя и възможността му да разбере срещу какво конкретно административно обвинение следва да се защитава. Отделно от това въззивният съд развива мотиви за нарушение на принципа на пропорционалност.

По тези подробно мотивирани съображения, СРС е отменил атакуваното НП.

Решението е правилно.

Видно е, че от страна на СРС е извършен цялостен анализ на представените доказателства и правилно е приел, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление.

Правилно е посочено, че в случая е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, но не и нормата, която е нарушена от страна на водача.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП., водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Посочените в АУАН и НП норми от Закона за пътищата, предвиждащи общи задължения за заплащане на толо такси, не представляват конкретно правило за поведение, което е нарушено от водача.

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал.

1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. Липсата на посочена норма, която е нарушена, представлява съществено нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, поради което е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Правилен е изводът относно приложение на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл.10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря.

С оглед на изложеното решението, като постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1483 от 27.03.2024г., постановено по НАХД № 860/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 135-и състав. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: